

PAUL HAGGIS - U DOLINI ELAH

PIETA!

AMERIČKI VOJNIK PLAČE NAD UBIJENOM IRAČKOM BEBOM

KO JE OVDJE GOLIAT? NIKO!
DVIJE ZEMLJE, SAD & IZRAEL, UPRAVO SU DEMOKRATSKI
REIZABRALE NJEGOVA ALTER-AGA!

http://www.progressive.org/mag_haggis0108

Q: Naslov dolazi od doline u kojoj se David borio sa Goliatom.

Haggis: U toj priči, ovaj mali dječak nudi da se bori sa divom s kojim se kraljevi najhrabriji i najjači ratnici neće da bore. To je priča o nevjerojatnoj hrabrosti. To dijete je

imalo oko četrnaest godina, a istupilo je tamo sa kamenčićem kao da je pod teškim naoružanjem. Nevjerojatno hrabar. Kada smo slušali te priče pomišljali smo, "Bože moj! Ja želim biti takav."

Dakle, ovi momci [američki vojnici] odlaze želeći biti heroji, misleći da idu tamo da podrže slobodu. I onda saznaju da rade suprotno. Shvate da oni nisu David, već da su Golijat. Oni završe radeći stvari, gledajući stvari, s kojima ne mogu živjeti. Oni ubijaju civile; oni se moraju s tim svakodnevno suočavati. Oni moraju proći kroz to selo i vidjeti mrtvu majku sa djetetom u naručju.

A da su to loši ljudi, to ne bi utjecalo na njih. No to su dobro ljudi. Čak i oni koji ništa ne znaju, znaju da se ovo ne bi smjelo događati. I onda to djeluje na njih. Možda možemo pogledati njihovim očima, i naći razumijevanja za njih. Možda možemo vidjeti kako ih to uništava. Možda možemo vidjeti kako to uništava naše društvo. I onda ćemo možda nešto promijeniti. To nije misterija umorstva, to je misterija morala. Nije stvar u tome ko ga je počinio, nego ko je odgovoran za nj.

Ali ja sam također razmišljao, kakav je to kralj koji šalje dječaka da se bori protiv monstruma protiv kojeg se on sam ne bi borio? Hoću reći, kako su podmukli, pokvareni, lideri koji šalju ljude tamo, nepripremljene za ono s čime će se suočiti? Ne radi se samo o Bušu. To ide daleko unazad, pogleda li se povijest naših ratova. Tako mi rješavamo sukobe. Invazijom naroda. Neko bi morao ustati i reći, "To nije američki. To nije Amerika koju ja volim."

.....

Q: Je li vaš cilj, prema tome, da utječete, da mijenjate mišljenje ljudi. . .

Haggis: O, da, i vrlo sam razočaran. Ali sam ponosan na činjenicu da je ispalo najbolje tamo gdje sam i očekivao da bude najbolje - na Srednjem zapadu i Jugu.

Mislim da je to ponajviše zato što su i njihova djeca tim pogođena. Hodajte kroz Santa Monicu i nastojte naći nekoga ko pozna mladića ili djevojku koji su u ovom ratu. Ovdje je rat intelektualni koncept. Kad izgubite sina ili kćer, to više nije intelektualna stvar.

Otišao sam na projekciju ovog filma, na koju smo pozvali trupe, veterane, članove porodica. Bilo je vrlo emocionalno. Mnogo ljudi je ustalo i nakon toga govorilo o svojim iskustvima. Izašao sam u predvorje, i jedna žena mi je prišla i rekla: "Ovaj film je bilo stvarno teško gledati. Moj muž je došao kući iz rata u Iraku i objesio se prve godine po povratku." Razgovarao sam s njom par minuta, a zatim mi je još jedna mlada žena prišla i rekla: "Ovo je slomilo moje srce. Moj sin je bio u ratu, i bio je stacioniran u Bagdadu, i došao je kući, i ubio se." Izašao sam van, a onda mi je prišla druga žena i rekla: "Plakala sam. Hvala vam mnogo za ovo što ste napravili. Moj je muž bio u Iračkom ratu, mrzim sebe što ovo govorim, ali kad je došao kući bojala sam ga se. Osjećala sam se grozno zbog toga, sve dok se nije ubio nakon dvije sedmice".

Tri žene, u toku sedam ili osam minuta, koje se nisu međusobno poznavale. To je to što se dešava u ovom ratu.